

FACI'S LA VOSTRA VOLUNTAT EN LA TERRA COM EN EL CEL
DÓNA'NS AVUI EL PA DE CADA DIA¹

1. El tercer desig

Es tracta del tercer desig de Jesús, i per tant d'aquell tercer aspecte que era el motor de la seva vida: que en el nostre món i en la nostra història es compleixi la voluntat del seu Pare. Era el seu desig perquè era el del seu Pare i del nostre Pare.

El Regne de Déu només es pot obrir camí si nosaltres apostem eficaçment perquè el Pare regni entre nosaltres. Si es així, ¿què demanem en el Pare Nostre?

Primer de tot, recomano que feu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Això és bo i agradable a Déu, salvador nostre, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat.

Hi ha un sol Déu; hi ha també un sol mitjancer entre Déu i els homes, l'home Jesucrist, que es donà a si mateix com a rescat per tothom: aquest és el testimoni que Déu ha donat en els temps fixats per ell.

Jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre de la fe i de la veritat per a instruir els pagans. Ho declaro amb tota veritat, i no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu i que puguin alçar unes mans pures, evitant baralles i discussions.

(1 Tm 2,1-8)

2. Salvació... que visquin plenament

Quan diem "la voluntat de Déu" volem dir que es compleixi allò que Déu vol, que es faci realitat el seu regnat entre nosaltres. No estem parlant del "caprici" de Déu. Ens referim al seu desig eficaç que la persona humana, tots/ totes, arribem a viure en plenitud de vida (valgui la redundància): "Déu vol que tots els homes se salvin i que arribin al coneixement de la veritat. Aquesta és la voluntat del que m'ha enviat: que jo no perdi a ningú dels que Ell m'ha enviat, sinó que els ressusciti l'últim dia. La voluntat del Pare és que tots els que vegin al Fill i creguin en Ell tinguin vida eterna."

Demanem que el projecte de Déu es faci realitat, que ningú es perdi: no és voluntat del Pare del Cel que es perdi "un d'aquests petits".

Jesús els diu: Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set. Però ja us ho he dit: vosaltres m'heu vist i encara no creieu.

Tots els qui el meu Pare em dona vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi, perquè no he baixat del cel per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.

I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Perquè aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en ell tinguin vida eterna. I jo els ressuscitaré el darrer dia.

(Jn 6, 35-40)

Preguem: Senyor, gràcies per cuidar-nos i per mostrar-nos quin és el camí cap a la vida eterna.

3. Que el Pare ens ho aconsegueixi...

Quan demanem "faci's la teva voluntat" li estem demanant que ens canviï, que ens transformi a nosaltres, que escoltem quins són els seus desitjos. Li estem demanant al Pare que canviï els nostres desitjos perquè siguin els seus, perquè el problema està en "la nostra voluntat", no en la seva.

Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial.

¹ Inspirat en el llibre de J.A. Pagola: *Padre nuestro. Orar con el espíritu de Jesús*. PPC 2002

Ell només busca el nostre bé, però no ens ho vol imposar, sinó que vol la confiada i filial col·laboració. Això suposa reconèixer que el decisiu no és la "nostra" voluntat, sinó la seva. Això suposa acceptar els camins misteriosos de Déu que no sempre coincideixen amb les nostres expectatives.

No es tracta d'anul·lar la nostra voluntat: Déu hi compta, sinó de reorientar-la cap al nostre verdader bé. La glòria de Déu és que l'ésser humà visqui i arribi a la seva plenitud. Per això quan diem "*faci's la teva voluntat*" no estem renunciant als nostres interessos i al nostre propi bé. Estem demanant la nostra salvació, la de tots. No oblidem que totes les peticions les fem en plural!

Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarria una, ¿no deixa les noranta-nou a la muntanya i va a buscar l'esgarriada? I si l'arriba a trobar, us asseguro que té més alegria per aquesta ovella que per les noranta-nou que no s'havien esgarriat. Igualment, el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits
(Mt 18, 10-14)

Preguem: Senyor, que sapiguem fer la teva voluntat, perquè tu ens estimes i tot ho fas per al nostre bé

4. Aquí a la terra com al cel

El cel es el lloc propi de Déu, la terra l'espai dels humans. En la cultura bíblica "cel i terra" significa la totalitat del que existeix, la creació sencera.

Demanem al Pare que es faci la seva voluntat en tot lloc, en tota situació, en tota la comunitat humana, en tota circumstància de la vida i de la història.

Demanem que es faci realitat a la "terra" el que ja es realitat en el "cel". Que es faci realitat entre nosaltres allò que ja es plenament real en Déu. Es com dir-li a Déu-Pare que es realitzi a la terra allò que ell porta en el seu cor.

Ho hem sabut i hem quedat descoratjats i sense esma per a resistir-vos, perquè el Senyor, el vostre Déu, és realment Déu dalt al cel i aquí baix a la terra.

(Jos 2,11)

Va tocar el setè àngel i en el cel s'aixecà un estol de veus potents que proclamaven: El domini del món és ara del Senyor nostre i del seu Messies, i regnarà pels segles dels segles!

(Ap 11,15)

Preguem: Pare, fes-nos instruments teus aquí a la terra perquè es compleixi la teva voluntat.

5. Jesús o la fidelitat total al Pare

El model es Jesús. L'evangeli de Joan ens ho diu intensament i extensa, i també altres autors del Nou Testament. El seu objectiu va ser sempre fer la voluntat del Pare. Es l'únic que persegueix dia a dia.

No es un pes per a ell, sinó l'aliment de la seva vida. Aquesta fidelitat el manté en comunió amb el Pare.

No he baixat del cel per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.

(Jn 6,38)

No busco de fer la meva pròpia voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.

(Jn 5,30)

El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra.

(Jn 4,34)

Aquesta "obediència" al Pare, no sempre es fàcil.

Jesús però, es va mantenir fidel al Pare fins a la

El qui m'ha enviat és amb mi, no em deixa sol, perquè sempre faig allò que li plau.

(Jn 8,29)

Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir.

(Heb 5,8)

Pare meu, si aquesta copa no pot passar lluny sense que jo la begui, que es faci la teva voluntat.

culminació de la seva vida.

(Mt 26,42)
Era ja cap al migdia quan es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda: el sol s'havia amagat. Llavors la cortina del santuari s'esquinçà pel mig. Jesús va cridar amb tota la força: "Pare, confio el meu alè a les teves mans". I havent dit això, va expirar.

(Lc 23,44-46)

Preguem: Pare, que sapiguem prendre a Jesús com a model per a aprendre a ser-te fidels, a escoltar-te, a obeir-te i a demanar-te ajuda per poder fer la teva voluntat.

6. Vingui a nosaltres el teu Regne

Va ser la gran passió de Jesús: l'arribada del Regne del seu Pare!

El Senyor va viure i morir amb l'esperança que aquesta realitat que Déu mateix havia assumit amb la seva entrada a la nostra història seria transformada, i que per altra banda, que la seva transformació radical ja havia començat. Aquella passió la va contagiar als seus seguidors: que regnés al món l'amor i la justícia de Déu, el seu Pare.

Jesús sabia que sols la força de l'Amor que Ell ens va venir a comunicar de part del seu Pare i que ens va deixar amb el seu Esperit, només aquella força radical podia transformar des-d'ara la nostra realitat humana tant envaïda per la mort, la violència, la injustícia i el mal.

Per això nosaltres, des-de llavors, cada dia diem amb Jesús i moguts pel seu Esperit: "Pare vingui a nosaltres el teu regne".

Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven.

Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. Dit això, els va mostrar les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor.

Ell els tornà a dir: Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant.

(Jn 20,19-22)

Preguem: Senyor, volem ser part d'aquesta historia transformada. Esperem el teu Esperit i el volem perquè es quedi amb nosaltres

7. El Regne de Déu està arribant

Jesús va viure convençut que amb ell, amb el seu missatge i manera d'actuar, el Regnat de Déu començava a fer-se realitat, que ja estava arribant; començava a obrir-se camí entre nosaltres; que la vida estava sent treballada per la força salvadora de Déu. Aquesta es la gran noticia que en obliga a canviar: el Regne de Déu ja està arribant!

Però arriba de manera humil i discreta; senzilla, gaire bé oculta. Déu va introduint a la vida del home, veritat, sentit del viure, perdó, reconciliació.

El temps s'ha acomplert, i ja es aquí el Regne de Déu. Convertiu-vos i creieu la bona nova.

(Mc 1.15)

Preguem: Senyor, Tu ja ens has fet arribar el Regne de Déu; fes que puguem veure'l i fer-lo nostre. Fes que ens "vingui a cadascú de nosaltres el teu Regne". Necessitem la veritat, la justícia i sobretot el Teu Amor.

8. Petició de pobres: el nostre pa de cada dia.

Amb aquesta demanda Déu desvetlla les necessitats més bàsiques del ser humà.

Demanem al Pare allò que és indispensable per viure, tot reconeixent la

¿Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el

nostra dependència radical a Déu. I quan demanem pa al nostre Pare Déu, li estem demanant alguna cosa bona i necessària per a viure.

vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen.

Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes.

(Mt 7,9-12)

Preguem: Ajuda'ns a ser conscients que al nostre entorn convivim, com a realitat que sobrepassa les nostres possibilitats d'actuació, amb un món injust, egoista i molt poc solidari. Que nosaltres siguem portadors del Regne de Déu amb la manera de dir i de fer, amb la força del teu Esperit.

9. El pa nostre

El pa "nostre", de tothom. No és el pa "meu" sinó el pa per a les necessitats de tots els germans i germanes a qui no puc oblidar. Ho demanem per a cada ser humà.

La nostra pregària ha de ser plural i ens ha de conduir cap a una necessitat radical de conversió. Cal que repensem les nostres actituds envers els altres. No tinc dret a pensar només amb les meves satisfaccions oblidant o menystenint la majoria de la humanitat que ho necessita tot perquè no té res pràcticament.

El pa que mengem tot explotant els pobres i famolencs, no és el pa de Déu, el nostre Pare. Mentre hi hagi algú que no pugui cobrir les seves necessitats essencials, és un fet que cal que ens replantegem: l'accés a les nostres cobertures.

Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix el qui va despullat. No els defugis, que són germans teus.

(Is 58,7)

Perquè vaig tenir fam, i em donàreu de menjar; o amb set, i em donàreu de beure; era foraster, i em vaucollir; despullat, i em vaucostar; malalt i em visitàreu; era a la presó i vinguéreu a veure'm.

(Mt 25,35)

Preguem: Senyor que no centri les necessitats dels altres en temes, només de tipus material, i que sàpiga entendre i veure necessitats intangibles, però bàsiques en el ser humà.

*Pare, em poso a les teves mans,
Fes de mi el que vulguis,
Sigui el que sigui,
Te'n dono gràcies.*

*Estic disposat a tot,
Ho accepto tot,
Amb tal que la teva voluntat,
Es compleixi en mi, y en totes les teves criatures,
No desitjo res més.*

*Et confio la meva ànima, jo te la dono
Amb tot l'amor de la meva vida,
Perquè t'estimo
Y necessito estimar
I posar tot el que sóc a les teves mans
Amb una confiança infinita,
Perquè Tu ets el meu Pare*

Charles de Foucauld